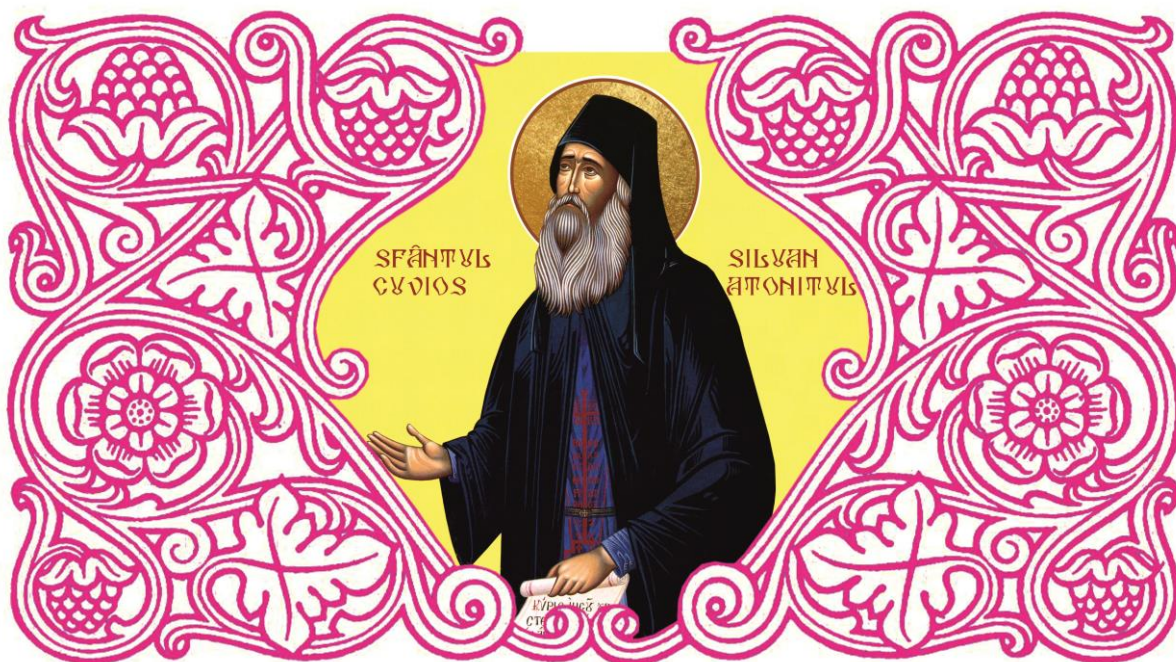

SLVĀBA
SFĀNTVLVI
CVDIOS
SILVĀN
ATQNTVL

LĂ DECERNIA MICĂ

La Doamne strigat-am..., stihirile pe 4,

Glasul al 4-lea.

Podobie: *Ca pe un viteaz între Mucenici...*

Inflorit-a floare nouă în Grădina ta, de Dumnezeu-Născătoare, suflând a Duhului dumnezeiască mireasmă, Siluan cel minunat, cel de un chip cu nevoitorii cei din vechime și nebunește arzând de dragostea Fiului tău, Căruia mai cu deadinsul se roagă, darurile harului să se dăruiască celor ce cinstesc sfântă pomenirea lui.

Din Rusia ai răsărit ca un vlăstar de Dumnezeu sădit, dar ai auzit de vestitul Athon, unde ca o vie bineroditoare vinul cel

tare al vieții îngerești ai adus, pe care îl dai nedeșertat celor ce însetează de cuvintele tale de Dumnezeu însuflate, Siluane de trei ori fericite, învățătorule nerătăcit al Împărăției.

De vasul cel de lut al tău nicicum nu te-ai grijit, dor având, Cuvioase, să lepezi haina celui căzut și veșmântul cel luminos al Noului Adam să îmbraci, împreună-lucrător și ajutor luând pocăinței tale pe dumnezeiescul povățuitor, pe întâi-stătătorul purtătorilor de chinuri, pe marele Pantelimon.

Ea pe o jertfă de laudă Domnului te-a adus patria ta, Cuvioase, prăznuind pomenirile luminării tale și zicând: Primește Tu, Mire Iisuse, rodul pântecelui meu pe care Duhul Tău L-a zămislit, dar de veselie

Bisericii celei sfinte, pe fericitul Siluan.

Slavă ..., **glasul al 2-lea:**

Minunatu-te-ai de Domnul, Cuvioase, întru viața ta cea dumnezeiască; că din pruncie pe Acela cu sete căutând, L-ai aflat în sfârșit prin cercarea Duhului Sfânt, și de dulceața neqiditelor daruri umplându-te, tuturor dai prin cuvintele tale cele de Dumnezeu scrise, plinătatea vieții Evangheliei, pe care prin smerenie neîncetat ținând-o, Siluane, dăruiește-o și nouă, celor ce pe tine te cinstim.

Și acum..., **același glas:**

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

LĂ STIHOVNĂ

Stihurile, **glasul al 2-lea:**

Podobie: *Casa Efratului...*

Harul Duhului, Sfinte Siluane, dăruiește-l tuturor celor ce cu dragoste săvârșesc pomenirea ta și cu cântări te cinstesc pe tine.

Stih: *Așteptând, am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea. (Psalm 39, 1-2)*

Setea cea după Dumnezeu cu scrierile tale stinge-o și, precum știi, Sfinte Siluane, rouează inimile noastre cu a Duhului

rouă.

Stih: *Și au pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei. (Psalm 39, 3)*

Plânge-mă pe mine, cel ce sunt plângerea Strămoșului, Siluane de trei ori fericite, că fărădelegile au covârșit viața mea.

Slavă... **A Treimii:**

Slavă Ție, Dumnezeule, Treime Atotsfântă, Care acum dăruiești mângâiere lumii pe Siluan, robul Tău.

Și acum... **A Născătoarei:**

Iată acum, Stăpână, floare nouă cu bună mireasmă a răsărit acum în Grădina ta, pe credincioși cu totul înmiresmând cu miresmele Dumnezeiescului Duh.

TROPARUL,

Glasul al 3-lea:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: *Al Dumnezeieștii credințe...*

Propovăduitor prea duios al iubirii lui Hristos ai fost dat lumii întregi, de trei ori fericite, între cuvântătorii de Dumnezeu, căci pe Cel smerit și blând ai văzut și inima Aceluia ai cunoscut-o; pentru aceasta, prin graiurile tale toți luminându-ne, Sfinte Siluane, de Dumnezeu

insuflăte, proslăvim pe Duhul Care pe tine te-a proslăvit.

ALT TROPAR

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Împodobit-ai, Părinte, Muntele Athonului, mai presus de fire viețuind și dumnezeiasca lucrare a Duhului ai arătat nouă; pentru aceasta, cu cuviință cinstind pomenirea ta, Sfinte Siluane, din inimă slăvim pe Cel ce pe tine te-a dat Bisericii mare propovăduitor al lui Hristos.

LĂ DECERNIA MARE

După obișnuitul Psalm, se cântă:

Fericit bărbatul..., starea întâi.

La Doamne strigat-am..., stihurile pe 8.

Glasul 1:

Podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

u veselie acum întru cântări să laudăm pe noul vlăstar al Athonului, care cu vrednicie la soborul Cuvioșilor s-a adăugat, ale căror

bune-săvârșiri întocmai a urmat, pe Siluan văzătorul de Dumnezeu, căutătorul și aflătorul Harului.

Pe Dumnezeu, pe Care din pruncie Îl căutai, Părinte, iată acum, nu prin cunoștința cea meșteșugită, ci prin negrăita putere a Duhului Îl ai, și neîncetat aduci rugăciunile tale, Sfinte Siluane, ca neamurile să se umple de darul dumnezeiescului Har.

Împărăția lui Dumnezeu înlăuntrul omului este, precum nemincinos zice al nostru Dătător de Lege; pentru aceea, cu râvnă săpând, Siluane, ai aflat curgerile ei, udând îmbelșugat pământul tău cel înțelegător și semințele crescându-le.

Alte stihuri,

Glasul al 2-lea:

Podobie: *Cu ce cântări de laudă...*

Cu ce cântări de mulțumire te vom răsplăti, Părinte de Dumnezeu proslăvite, noi cei care setea ne-am adăpat cu scrierile tale și cu prisosință ne-am învățat în iad a ne ține mintea, și nădejdea cea bună a mântuirii a avea, Siluane de trei ori fericite, căci Duhul pe tine, Cuvioase, lumii întregi te-a

așezat învățător cu totul nerătăcit.

Cădere se îngăduie sufletelor bărbătești, ca iconomie a îndreptării, temei cunoașterii de Dumnezeu făcându-se și pierdere cu totul a vrăjmașului; căci supunându-și toate puterile în chip înțelegător celor cerești și numai către Dumnezeu îndreptându-le, îmbelșugat se împărtășesc de darurile cele nezidite, și de Adam cel vechi dezbrăcându-se, cu Hristos se arată a fi de un chip.

În dar ai luat de la Născătoarea de Dumnezeu pocăința cea mântuitoare; căci atunci când ai înghițit șarpele, Ea te-a lepădat, neplăcându-i viețuirea ta, și a aprins dorul de nevoiță în sufletul tău, Siluane preafericite; pentru aceea ai aflat cheia plângerii, cu care ai deschis marea milostivirilor Domnului, cu preaaleasa ta viețuire cea din Athon.

Slavă... **Glasul al 6-lea:**

Preaiubitorul de oameni Dumnezeu, Hristos Domnul, ne-a dăruit mângâiere nouă în zilele cele de pe urmă, și Evanghelie insuflată și neprihănită icoană a Lui, pe Siluan cel preafericit. Către care, ca la un Părinte privind, de duhovnicească

bucurie ne umplem; și călăuză tare pe acesta având, săvârșim fără de clătinare calea către Dumnezeu. Pentru aceea, cu mulțumire strigăm: Slavă Ție, Doamne, Cel ce în fiecare neam pe Sfinții Tăi ca pe niște stele mult-luminoase îi arăți, prin care pe Tine, Soarele cel neînserat văzându-Te, ne luminăm.

Și acum..., **Dogmatica**

Glasul al 6-lea:

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se. Din fire Dumnezeu fiind, și cu firea făcându-Se om pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

DOHOD

LUMINĂ LINĂ...

Prochimenul zilei

PAREMILE:

De la Înțelepciunea lui Solomon
citire.

Cap. 3, stih 1-9.

Sufletele dreptilor sunt în mâna lui Dumnezeu, și munca de dânsule nu se va atinge. Părutu-s'a întru ochii celor nepricepuți a muri, și s'a socotit pedepsire ieșirea lor, și mergerea de la noi sfârâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feței oamenilor de vor lua și muncă, nădejdea lor este plină de nemurire, și puțin fiind pedepsiți, cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu au ispitit pe dânșii, și i-au aflat Luiși vrednici. Ca aurul în ulcea i-au lămurit, și ca o jertfă de ardere de tot i-au primit. Și în vremea cercetării Sale vor străluci, și ca scânteile prin paie vor fugi. Judeca-vor limbi, și vor stăpâni noroade, și va împărăți întru dânșii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înțelege adevărul, și credincioșii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că har și milă este întru cuvioșii Lui, și cercetare întru aleșii Lui.

De la Înțelepciunea lui Solomon
citire:

(Cap. 4, 7-15)

Dreptul, de va ajunge să se săvârșească, întru odihnă va fi; căci bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulți ani, și nici cele ce cu numărul anilor se măsoară. Ci căruntețea oamenilor este înțelepciunea, și vârsta bătrâneții viața cea nepângărită. Bineplăcut lui Dumnezeu făcându-se, Domnul la iubit, și trăind între păcătoși, s'a mutat de pe pământ. Răpitu-s'a, ca nu cumva răutatea să schimbe cunoștința cugetului lui sau vicleșugul să amăgească sufletul lui.

Căci vraja răutății întunecă pe cele bune și amețala poftei schimbă mintea cea fără de răutate. Săvârșindu-se degrabă, cel drept a plinit ani îndelungați. Căci plăcut era Domnului sufletul său, pentru aceea au grăbit să-l scoată din mijlocul vicleșugului. Iar noroadele văzând, nu au chibzuit, nici și-au pus în gând una ca aceasta, că harul și mila lui Dumnezeu sunt întru cei cuvioși ai Lui și purtarea Sa de grijă întru cei aleși ai Lui.

Din Proorocia lui Ioil citire
Cap. 2, stih 28-31.

Acestea zice Domnul: Și va fi după aceasta, și voi turna din Duhul Meu peste tot trupul și vor prooroci fiii voștri și fiicele voastre, și bătrânii voștri vise vor visa, și tinerii voștri vedenii vor vedea. Și peste robii Mei și peste roabele Mele în zilele acelea voi turna din Duhul Meu. Și voi da semne în cer și pe pământ, sânge și foc și fumegare de fum; soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, mai înainte de a veni ziua Domnului cea mare și strălucită.

LĂ LITIE

Stihirile idiomele:

Glasul 1:

Ea pe o începătură preacinstită lumea te aduce acum pe tine lui Dumnezeu, Siluane de Dumnezeu cinstite, și ca pe o răsturnare a fărâdelegii și dulceață pierzătoare a amărăciunii păcatului. Ci mai

ales se bucură de tine Athonul cel născător de sfințenie, marele lăcaș de nevoiță întru cunoștința cugetului, ca cel ce te are pe tine aprig purtător de biruință împotriva vrăjmașului și dascăl a toată lumea din cele ce însuți ai pățimit, prin care Harul aflăm și Domnului casnici ne facem.

Glăsul al 2-lea:

Ăfară din lume ieșind, prin rugăciunile Păstorului lui Dumnezeu, în cuptorul iadului ai intrat, Părinte, ca un aur prealămurit, și de flăcările lui arzându-te, ți-ai aflat odihna în locul liniștirii celei după Dumnezeu, în Athonul cel de monahi primitor, unde Lavra Pantelimonului te-a primit ca pe o oaie de Dumnezeu însetată, și vas preacinstit te-a lucrat, lăcaș al Mângâietorului, trâmbiță a dumnezeieștii iubiri, alăută a pocăinței, liră a dragostei de adevăr și al neziditelor lucrări arătător.

Glăsul al 3-lea:

Pus-ai pe piatra pocăinței picioarele tale, Sfinte Siluane, socotind fără de amânare că „Aici voi muri pentru păcatele mele;” pentru aceasta, prin neîncetată pomenirea Domnului, lucrarea rugăciunii de la

Maica lui Dumnezeu ca pe o răsplată ai primit, prin care nerușinatele năvăliri ale dracilor ai biruit, ca un înger viețuind, în priveghere stând și înaintea Domnului ținându-te. Căruia har și pe noi ne învrednicește, cei ce cântăm pomenirea ta.

Glăsul al 4-lea:

Venirea Stăpânului pururea înaintea ochilor tăi având, ca un credincios iconom al harului Său slujeai fraților tăi la moară, unde te-ai și învrednicit de negrăita arătare a lui Hristos, a Pâinii Vieții; din Care în chip tainic gustând, ai pătruns înțelegerea și desfătarea tainelor, în multe chipuri, din iconomie părăsit fiind, ca și mai însetat să cauți Harul; de care și pe noi ne fă părtași, Părinte Siluane, de Dumnezeu văzătorule.

Slavă... Glăsul al 5-lea:

În Duhul Sfânt pe Hristos cel Viu văzând, belșug de viață ai luat, Siluane preacuvioase. Și asemenea icoanei Lui făcându-te, ai îndreptat pașii abătuți de povara cea grea a păcatului, și prin ispite învierea sufletului trăind, îți întăreai credința cea către Dumnezeu, luminat fiind

împrejur de lumina Taborului. Pentru aceasta, Părinte, propovăduitor te-ai făcut, precum a iconomisit ție Dumnezeu; primește dar și de la noi neputincioasele graiuri de mulțumire, pentru care, cu nebiruitele tale rugăciuni, dăruiește-ne Harul Duhului.

Și acum...

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară și te mărim credincioșii după datorie pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea tare și scăparea sufletelor noastre.

LĂ STIHOAVNĂ

Stihirile, glasul al 5-lea,

Podobie: *Bucură-te cămara...*

Bucură-te, Siluane preaminunate, lauda Rusiei cea de Dumnezeu răsărită, slava Muntelui Athonului, propovăduitorul cel prea mare al dumnezeiescului Har al Bisericii lui Hristos, îndreptarea celor ce cad, mângâierea celor ce stau tari în credință, întărirea în Hristos a celor fără de nădejde, a smereniei carte insufletă, fericite; pentru aceea lăudându-te, ne rugăm: Fă să locuiască, Cuvioase, în inimile noastre Duhul Sfânt, cu sfințele tale

rugăciuni către Dumnezeu, pe Care în chip curat cu viața ta L-ai slăvit.

Stih: *Așteptând, am așteptat pe Domnul și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea. (Psalm 39, 1-2)*

Bucură-te cel ce te-ai unit cu Hristos prin lucrarea darurilor Harului, a cărui părăsire nicicum nu ai suferit-o, Sfinte Siluane, pe care în viața ta în chip nemincinos ai cunoscut-o, rugăciunea lucrând până la sânge, Cuvioase, ca pe o tânguire pentru întreaga zidire, dar mai ales pentru cei adormiți, iubitorule de suflete; pavază pe cale ne este, fericite, viețuirea ta, că suflare nouă a Duhului ne dăruiești, celor lipsiți de duh, care ne zbatem în grijile lumești.

Stih: *Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și întru așternuturile lor se vor bucura. (Psalm 149, 5)*

Bucură-te, risipitorul gândurilor celor înșelătoare și surparea dracilor, păzitorul cel treaz al inimii, luminarea simțirilor, preafericită limpezime și unime, sabie care tai mișcarea slavei celei deșarte, cort prealuminos al luminii celei nezidite, lauda cea mare a Muntelui Athonului, fericite, unde ți s-au arătat tainele cele negrăite, pe care nici ochiul nu le-a văzut, nici mintea omului nu

le-a cuprins, gura Domnului, care vestește oamenilor dumnezeiasca voie.

Slavă... **Glasul al 8-lea:**

Priimește și nu lepăda, milostive Părinte, această mică laudă a noastră, însă de părinți iubitoare. Căci cu ce cuvinte, Cuvioase, voi lăuda viețuirea ta cea minunată? Că asemenea nevoitorilor de odinioară te-ai făcut, și ca un luceafăr în noaptea adâncă a întunericului păcatului, călăuzești sufletele cele rătăcite la cunoștința de Dumnezeu. Și dobândirea Duhului înveți, nu prin cuvinte, ci prin faptele vieții. Pentru aceea pe tine, Siluane, văzându-te ne minunăm și ferim ținutul care te-a dăruit nouă, patria ta cea cerească, în care de sfințenie te-ai umplut. Rugămu-te pe tine, cel ce ești cea mai de pe urmă și mare slavă a Athoniților, roagă pe Domnul pentru noi.

Și acum...

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului celui Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primește-le, ceea ce ești cu totul fără prihană, care tuturor dăruiești curățire de greșeli. Primind

acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toți.

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule, **și celelalte.**

La binecuvântarea pâinilor, troparul sfântului de două ori, și Născătoare de Dumnezeu...o dată.

LĂ VTRENIE

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Sfântului, de 2 ori. Slavă... Și acum... A Născătoarei de Dumnezeu.

După Catisma întâi, Sedealna, Glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

De dragostea către Dumnezeu și de aproapele din belșug te-ai umplut, de Dumnezeu cugetătoare, cât și Harul de a pricepe tainele ai primit, Sfinte Siluane, și a vedea mai dinainte cele ce au să fie; pentru aceea, toți cei ce cugetăm la viețuirea ta

izvorătoare de Har, strigăm:
Hristoase al nostru, slavă Ție!

Slavă..., *tot aceasta*. Și acum...

A Născătoarei:

Doamnă Marie, a Athonului
întâistătătoare, ca pe o floare
cugetătoare în grădina Ta ai
răsărit pe Cuviosul și pe acesta
l-ai mărit, arătându-l în ceata
Părinților care mai înainte au
aflat aici slava, Stăpână a
îndumnezeirii.

**După Catisma a doua, Sedealna,
Glasul al 4-lea:**

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Se bucură azi în chip luminat
Mănăstirea ta, Părinte, care pe
tine te-a alăptat și te-a adus ca
pe un dar lui Hristos, Cuvioase,
iar Biserica se bucură de
viețuirea ta, mare rugător pe
tine avându-te către Dumnezeu
și Stăpânul, pe Care pururea Îl
roagă pentru sufletele noastre.

Slavă..., *tot aceasta*. Și acum...

A Născătoarei:

Pe sufletele ce se lasă în voia
ta, Precurată, ca ceea ce ești de
suflete mult iubitoare, le înveți
felurile chipuri prin care să se
apropie de Hristos, precum și pe
Siluan al tău l-ai călăuzit, Maică,
întâi prin pocăință și mai apoi
prin Har, ca pe Domnul să
proslăvească în Muntele
Athonului.

POLIELEU Robii Domnului...

MĂRIMIRILE

Glas 1

Stih: 1. *Ășteptând, am așteptat pe
Domnul și a căutat spre mine și a auzit
rugăciunea mea. (Psalm 39, 1)*

Fericimu-te pe tine, Cuvioase
Părinte Siluane, și cinștim sfântă
pomenirea ta, iubitorule al
rugăciunii, povățuitorule al
călugărilor și împreună
vorbitorule cu îngerii.

Stih 2: *Genunchii mei au slăbit de post
și trupul meu s-a istovit de lipsa
untdelemnului. (Psalm 108, 23)*

Stih 3: *Pentru cuvintele buzelor Tale,
eu am păzit căi aspre. (Psalm 16, 4)*

Stih 4: *Întors-ai plângerea mea în
bucurie, luat-ai sacul de pe mine și m-
ai încins cu veselie. (Psalm 29, 11)*

Veniți toate cetele călugărilor
să mărim pe Siluan Părintele
nostru, lauda Sfântului Munte.

Stih 5: *Să știți că minunat a făcut
Domnul pe cel cuvios al Său. (Psalm 4,
3)*

Stih 6: *Cinștită este înaintea
Domnului moartea cuviosului Lui.
(Psalm 115, 6)*

Slavă..., **glasul 1:**

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte,
Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând:
Slavă Ție, Dumnezeule.

Și acum..., **același glas:**

Bucură-te, ceea ce ești plină de har,
Marie, Domnul este cu tine, zicând:
Și prin tine cu noi.

Ăliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

Sedelnele după polieleu;

Glasul al 8-lea

Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...

Înțelepciunea Cuvântului prin cercare deprinzând, Părinte, ne înveți să ne încredințăm sufletele cum se cuvine Aceluia, și Harul cel de viață purtător al Duhului să căutăm, și lucrarea ținându-o, de patimi să ne curățim și lumina să primim. Pentru aceea, cu bucurie pomenirea ta săvârșind, ne rugăm, Cuvioase: păzește-ne cu mijlocirile tale și fă ca toți să sporească întru frica preadulcelui Dumnezeu, Care dăruiește bogăție veșnică celor ce cu credință urmează Ție, Siluane, cel ce ai cuprins cu mintea pe Hristos.

Slavă... tot aceasta. Și acum...

A Născătoarei:

Ceea ce ai primit în pântecul tău de Maică pe Iubitorul de oameni, Domnul Iisus, și milosârdiile tale cele iubitoare de oameni ai arătat, Stăpână, Maică te-ai făcut celui ce voiește a se mântui, dăruind celor credincioși Harul desăvârșirii. Pentru aceea și robului tău, care se roagă înaintea cinstitii tale

icoane, Mireasă a lui Dumnezeu, rugăciune neîncetată dăruiește-i, ca semn al bunăvoirii, Curată, pe care va să o primească, și a slavei pe care o are petrecând împreună cu tine.

Apoi Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

**PROCHIMENUL,
Glasul al 4-lea:**

Ășteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine și a auzit rugăciunea mea. (Psalm 39,1-2)

Stih: Pus-a pe piatră picioarele mele, și a îndreptat pașii mei. (Psalm 39, 3)

Toată suflarea....

EVANGHELIA:

Cuviosului (vezi la 5 dec.)

Psalmul 50.

Slavă... Glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Siluan, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Stihul: Miluiește-ne Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea

îndurărilor Tale curățește fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Plângerea lui Adam celui căzut asupra-ți luând, Părinte, stricăciunea ai lepădat și chipul lui Hristos ai luat, cu care și pe noi ne învrednicește a ne îmbrăca, Siluane de Dumnezeu văzătorule, cu rugăciunile tale.

CANOANELE

Canonul Născătoarei de Dumnezeu, pe 6, și două ale Cuviosului, pe 8.

Cântarea 1:

Canonul Născătoarei de Dumnezeu.

Glasul al 6-lea :

Irmosul:

Ca pe uscat umblând Israel cu «urme prin adânc, pe «prigonitorul Faraon văzându-l «înecat, a strigat: Lui Dumnezeu «cântare de biruință să-I «cântăm».

Bucură-te tăria cea prea lăudată a părinților. Bucură-te lauda cea prea mărită a neamului nostru. Bucură-te Izvorul mântuirii care izvorăști milă celor ce cu credință te laudă pe tine, singură prea lăudată.

Prioste laudă din buzele cele desfrânate, ceea ce ești mult lăudată și prea mărită. Că tu ești buna podoabă și mântuirea

lumii, care mântuiești pe toți cei ce cu cucernicie te cântă pe tine.

Bucură-te cortule de lumină purtător, făclie, biserică, masă și munte sfânt! Bucură-te palatul măririi, dumnezeiescule locaș al lui Dumnezeu ! Bucură-te zidul cel nesurpat al celor ce te lăudăm pe tine.

Ceea ce ești nădejdea și ocrotitoarea celor fără de nădejde, ajutătoarea cea nerușinată a tuturor, deschide-mi ușile cele cerești și mă du la Fiul tău, Stăpână și mă mântuiește pe mine r o b u l tău.

Primul canon al cuviosului.

Glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea...

Impole de înțelepciunea Duhului inima mea, Părinte, ca să îndrăznesc a cânta viețuirea ta cea strălucită, și cu dumnezeieștile tale mijlociri, Siluane de trei ori fericite, înfrâneză mintea mea cea neînfrânată.

Îndreptează-mi, preafericite, pornirea către Dumnezeu, pe Care cu însetare L-ai căutat și să Îl găsești ai izbutit, de Care te-ai lipit, și prin Care ne-ai și arătat, Părinte, cele negrăite.

Socotitu-s'a, Cuvioase, că lăcaș al lui Dumnezeu inima

este, precum a zis Iisus, unde pe Cel pe Care Îl căutai L-ai și aflat, dezlegând îndoielnicul gând al celui necredincios.

A Născătoarei:

Nașterea ta, Stăpână, a aprins cu focul dragostei și în ceata nevoitorilor a călăuzit pe cel pe care în vedenie l-ai chemat, Fecioară, închipuind duhovnicescul său urcuș.

Al doilea canon al Cuviosului.

Glasul al 6-lea

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil...

Ca un lanț te-a cuprins dragostea cea către Dumnezeu, preaaalese și înțelepte Siluane, a cărei cercare ai primit-o deslușit și cu îmbelșugare o dăruiești celor ce aleargă la tine.

Sufletul tău cel plin de dor văzându-l Hristos, de apa dragostei Lui l-a umplut, arătând ție deslușit prin Duhul Sfânt taina Întrupării.

Slavă...

Revarsă Iisus dragoste tuturor celor ce caută cu credință mila Lui cea dumnezeiască și cu putere de Dumnezeu se alipesc, ca de un Iubitor de oameni.

Și acum... **A Născătoarei:**

Cel ce a cunoscut a ta înălțime, Maica lui Dumnezeu,

este tras prin Duhul spre Dumnezeu și cere ca noroadele să cunoască puterea Celui ce le-a și plăsmuit.

Catavasie: *Deschide-voi gura mea...*

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Nu este sfânt precum Tu «Doamne Dumnezeul meu, care «ai înălțat fruntea credincioșilor «Tăi, Bunule și ne-ai întărit pe «noi pe piatra mărturisirii «Tale».

Pe tine preasfântă, te măresc toate cetele îngerilor; iar noi după datorie neîncetat te cântăm și cu mulțumită te lăudăm: Bucură-te scăparea și ajutorul celor ce cu credință te cheamă pe tine.

Cine după vrednicie va lăuda nașterea Ta, Născătoare de Dumnezeu Fecioară? striga cu spaimă zidirea, văzând taina cea săvârșită întru tine; că în adevăr n-a născut alta fiind fecioară, afară de tine.

Dăruiește milă, celor ce cer de la tine Fecioară, și-ți tinde mâna ta cea tare celor ce sunt întru nevoi; și ne întâmpină în primejdii, că pe tine te avem toți izbăvire în necazuri.

Lacrime de pocăință nu am, ca desfrânata de demult și în

desfrânări viața mea cheltuind-o, cad la tine rugându-mă cu suspine: Dă-mi Stăpână cu rugăciunile tale, plâns curățitor.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: Pe ai tăi cântăreți...

Ăprins-a Hristos bună-cinstirea ta cea strămoșească, Părinte, către care se avântă voia firii, și unită fiind cu Harul, arată strălucit lucrarea lui Dumnezeu.

Fără de folos socotind a fi vremea care trece fără pomenirea lui Dumnezeu, mâinile pe plug îndată ți-ai pus, Siluane de Dumnezeu înțelepțite, împungându-te de boldul cunoștinței cugetului.

Căderile tinereții trepte ți s-au făcut către Dumnezeu pe Care odinioară L-ai întristat, Părinte, iar apoi în inima ta, prin pocăință păstrându-L, mare bucurie I-ai făcut.

A Născătoarei:

Semănat-ai, Fecioară, duhul pocăinței, tânărului Simeon, arătându-i-te în vedenie și minunat chemându-l, cele plăcute lui Dumnezeu să facă și voia Lui să o săvârșească.

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: Nu este sfânt precum tu,

Doamne ...

În gândul cel mândru nu este duh de rugăciune, strigă cu mare glas Siluan, ci Harul rugăciunii se dă celui smerit și celui ce face voia lui Dumnezeu.

Inima se unește cu mintea prin rugăciune neîncetată și umiliința purtărilor, iar prin revărsarea lui Dumnezeu, smerindu-se îndată, primește sălășluirea Harului.

Slavă...

Prin Sfântul Duh se arată sufletului Hristos și prin dragoste se întărește în el cu veselie, bucurându-l minunat ca pe o mireasă pe care și-a ales-o.

Și acum... **A Născătoarei:**

Milostiv arată pe Fiul tău, Maică Preacurată și cu rugăciunile tale dăruiește celor ce se roagă, precum ai dăruit lui Siluan celui rugător, să dobândească rugăciunea.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreți,...

SEDEALNA, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumusețea...

Frumusețea pocăinței tale văzând Domnul, ți-a arătat dumnezeiasca milă cu îmbelșugare, înțelepte, bărbăția ta răsplătind, și deslușit S-a făcut cunoscut ție, dascăl întregii lumi pe tine rânduindu-

te; de la Care prin cercare ai deprins a învăța, Siluane, cum Duhul cel dumnezeiesc se naște în suflete.

Slavă..., **tot aceasta.** Și acum...

A Născătoarei:

Făgăduința ta având locuitorii Muntelui, Fecioară, cu care lui Petru, nevoitorul cel dintâi și al Athonului temelie te-ai făgăduit, se bucură primind, ca Siluan, darurile și Harurile tale, Curată, și cu adevărat nădăjduiesc să ia Împărăția Cerurilor.

Cântarea a 4-a:

Irmosul :

Hristos este puterea mea, «Dumnezeu și Domnul, «cinstita Biserică cu «dumnezeiască cuviință cântă «strigând, din cuget curat întru «Domnul prăznuind».

Tu ești sprijinirea lumii, Născătoare de Dumnezeu curată și mântuirea tuturor, ca ceea ce ai născut pe Dumnezeu. Pentru aceea cu dragoste te mărim toți și te binecuvântăm.

Zid ești și întărire și nădejde a credincioșilor și turn de mântuire. Pentru aceea surpă, Preacurată pe vrăjmașii care sunt asupra noastră; că în tine ne-am pus toate nădejdiile.

Ăvând nădejdea ta cea nebiruită, Preacinstită, surpăm semețiile vrăjmașilor Preacurată, prin credința cea întru tine; căci cu chemarea ta acum ne întărim.

Vezi-mi necazul meu Preacurată, vezi suspinul meu, vezi-mi mâhnirea și arată-ți întru mine harul tău cel mult, umplând de veselie sufletul meu cel smerit.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: *Cel ce șade în slavă...*

Mulțimea pocăinței ți-a acoperit sufletul, Părinte, zugrăvindu-ți înaintea ochilor ceasul Judecății, și de dorul dumnezeieștii viețuiri aprinzându-te, prin care se mântuiește tot cel ce păzește poruncile.

Înțeleptul păstor al Kronștadului în rugăciune te-a întărit să te lepezi de lume, Siluane, prin simțirea iadului, care cu trosnetul flăcărilor sale a însoțit calea ta până în Athon.

Cu graiul ai izgonit câinele cel turbat, Părinte, căci prin cercarea Domnului ai cunoscut puterea rugăciunii, prin care se depărtează urătorii de suflet și Începătorul Păcii se sălășluiește în inimă.

A Născătoarei:

Ătinsu-s'a de tine, fericite, bunăvoirea Născătoarei de Dumnezeu, și în Muntele Athonului te-a chemat să locuiești, și acolo să te desfătezi de făgăduințele pe care le-a dat Fiul ei Cel Preaiubit.

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: Hristos este puterea mea...

Mare este păzirea Harului, neîncetata zdrobire a inimii, cugetarea la iad și lepădarea deznădejdiei din suflet, așa ai învățat, Părinte.

Harul se dă celor cu cuget smerit, iar prin lacrimi cu dumnezeiască cuviință înfloreste, și sufletul îndată în Rai se preschimbă, cu veșmântul îndumnezeirii îmbrăcându-se.

Slavă...

Prin Sfântul Duh vine cunoștința tainelor dumnezeirii, în chip deslușit, și sufletul cel bun simte pe Iisus, precum și Siluan întru cercare L-a aflat.

Și acum... **A Născătoarei:**

Mai presus de toate ești, Fecioară Preasfântă, prin smerenie de Cel Smerit primită fiind, ca Maică și hrănitore a Lui; pentru aceea, pe cei smeriți îi iubești, casnici ai Stăpânului

tău făcându-i pe dânșii.

Cântarea a 5-a:

Irmosul :

Eu dumnezeiască strălucirea «Ta Bunule, sufletele celor ce «mâneacă la Tine cu dragoste, mă «rog luminează-le, ca să Te vadă «cuvinte al lui Dumnezeu, pe «Tine adevăratul Dumnezeu, «Cel ce chemi din negura «greșelilor».

Bucură-te zidul credincioșilor și mijlocitoarea cea tare, **P**urată! Bucură-te munte sfânt prealăudat! Bucură-te scară însuflețită, Stăpână! Bucură-te bucuria și ajutorul tuturor celor fără ajutor, și acoperământul celor ce cu tot sufletul aleargă la tine.

Cea proorocilor strigând cu mare glas a propovăduit înfricoșată taina nașterii tale; că tu singură ai născut fără stricăciune pe Dumnezeu tuturor, Care după naștere te-a păstrat Fecioară, precum te-a păzit și mai înainte de naștere.

Cine va putea Purată, să spună taina ta cea mai presus de minte? Că pe Dumnezeu ai născut și ca pe un prunc pe Acesta L-ai alăptat. Pentru aceea toate neamurile te fericesc, precum mai înainte ai

zis, Fecioară, și cu dragoste cântăm pe Cel ce te-a preamărit pe tine.

Darurile tale cele de Dumnezeu dăruite, ca ceea ce ești milostivă și iubitoare de bine, le reverși oamenilor totdeauna, Născătoare de Dumnezeu maică nenuntită; și izbăvești pe toți din chinuri cu rugăciunile tale. Pentru aceea, să nu treci cu vederea pe cei ce aleargă la acoperământul tău cel tare.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: Spăimântatu-s'au toate ...

Locuit-ai cu priveghere în Muntele Athonului și în Lavra Panteleimonului ca un ostaș al lui Hristos te-ai luptat, mucenic al cunoștinței cugetului arătându-te, Părinte, pavază având pe Marele Mucenic.

Împăcatu-te-ai, Cuvioase, desăvârșită iertare a neleguirilor tale întru Domnul luând, ci vrăjmașul foarte asupra-ți a năvălit, pe care l-ai și alungat zicând: Aici îmi voi afla sfârșitul, pentru păcatele mele!

Cu milă a privit la al tău suflet Domnul, dascăl ție dând pe Fecioara, care a rugăciunii lucrare te-a învățat, pe care cel ce pizmuiește cele bune în deșert a luat-o, și cu viclene închipuiri

te-a istovit, Părinte.

A Născătoarei:

Q, Preaneprihănită Doamnă, singur să nu mă lași înaintea celui viclean, cel ce asupra mea război mare și greu de trecut ridică! Pentru aceea, împreună cu Părintele Siluan, ieși întru întâmpinarea mea, Stăpână, și văpaia cea arzătoare îmi stinge.

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: De noapte mâncând...

Cel ce iubește să facă voia sa, departe va alunga pacea sufletului cea dăruită de Duhul, precum ne învață din cercare sălașul păcii, Siluan.

Așa grăiește, în Duh, Cuviosul: Pacea în suflet, prin dragoste vine și prin cunoștința dumnezeiescului cuvânt, împărățind în el Hristos, Începătorul Păcii.

Slavă...

Întărit fiind sufletul meu prin Duhul, Doamne, Ție mă rog, pace să dai noroadelor, ca să se umple de frumsețea Feței Tale, strigă din adâncuri Siluan.

Și acum... A Născătoarei:

Pe Doctorul ai născut, Preacurată, pe stăpânitorul păcii, Cel ce puterile sufletului, odinioară dezbinat, prin mila Crucii întru una le adună.

Cântarea a 6-a:

Irmosul :

Marea vieții văzând-o
«învăluindu-se de viforul
«ispitelor, la limanul tău cel lin
«alergând strig către Tine:
«Scoate din stricăciune viața
«mea, Multimilostive».

La tine cad, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; cere prin rugăciunile tale de la Fiul tău și Domnul, dăruitorul a toată bunătatea, să-mi dea și mie iertare greșelilor.

Întru adâncul viforului celui cumplit al mării care mă învăluiește m-am aruncat, prin nemăsuratele și grelele mele păcate; potolește-mi furtuna și dăruiește-mi alinarea, cea cu totul neîntinată.

Ceea ce ești Stăpâna tuturor zidirilor, ca una ce pe Dumnezeu mai presus de fire L-ai născut, curățește-mi rănilor greșelilor, Preacurată, și vieții celei veșnice învrednicește-mă.

Tu ești mângâierea și scăparea robilor tăi, Preacurată; pentru aceea fă cerere de rugăciune neîncetată către Dumnezeu, pentru cei ce cu credință și cu dragoste te roagă pe tine.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea ta...

Văzând războiul dracilor și cunoscându-i urâtori de oameni, aflat-ai, de trei ori fericite, răsplătirea Iubitorului de oameni, pe Care odinioară, cu cutremur, îl socoteai de neînduplecat.

Iată, Hristos, Pâinea cea preacinstită, la moară ție, Cuvioase, S-a arătat, umplându-te de cunoștința lui Dumnezeu, întru Duhul cel Sfânt.

Deopotrivă te-ai făcut cu focul pe care Hristos l-a adus prin Întrupare, pe toți răcorind, și de lumină te-ai acoperit, de trei ori fericite, precum dumnezeieștii Apostoli pe Tabor.

A Născătoarei:

Într-alt chip cugetă, Mireasă a lui Dumnezeu, cel ce se împărtășește în lume de Duhul, dumnezeu pământesc prin iubirea de oameni făcându-se, căci Siluan este dovedirea acestui cuvânt.

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: Marea vieții văzându-o înălțându-se ...

Mângâietorul Sfinte, vas curat ai aflat pe Siluan de Dumnezeu cugetătorul, pe care

cu Harul Tău l-ai umplut de mărturisire, gătindu-l a cugeta și nebunește a înseta de dorul lui Hristos.

Din Har căzând se spăimântează sufletul meu și văduvit strigă: Nu mă lăsa orfan, Mângâietorul, că viața mea cu adevărat Tu ești și depărtarea de tine numai moarte este.

Slavă...

Plin este tot pământul de mila Ta, Stăpâne, întru Care toată făptura viază, și trasă fiind spre Tine, Ție urmează, și ca un prunc, prin Har hrănindu-se, către desăvârșire crește.

Și acum... **A Născătoarei:**

Marie Preacurată, norodului Tău spune cum pe Hristos L-ai iubit, și cum, rugându-te, ai suferit să te desparți de El, când L-ai văzut la Tatăl înălțându-Se.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Precum mult ai iubit, și mult ai aflat Harul cel dumnezeiesc al Duhului, Siluane, de la Hristos; pentru aceasta neamurile strigă ție: Bucură-te Părinte, podoaba Părinților.

ALT CONDAC, glasul al 8-lea:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: Când s'au pogorât...

Pe pământ fiind, ai slujit lui Hristos, pe urmele Aceluia umblând; acum, în ceruri, privești pe Cel pe Care L-ai dorit, împreună cu Dânsul petrecând, precum a și făgăduit. Pentru aceasta, Părinte Siluane, mă învață calea pe care o ai urmat.

ICOS

Cercarea Preadulcelui Hristos avându-o cinștiții Lui Ucenici Îi ziceau: Puterea dragostei nouă ne-ai arătat și viața aceasta ca pe nimic să o socotim. Doamne, unde ne vom duce? Pe cine vom urma? Căci mai presus de cuvânt de viața Ta ne-am umplut și fără Tine nu putem trăi. Acestora, în zilele mai de pe urmă, urmând Siluan, a uimit lumea cu preacuvioasa lui viețuire. Căci pe Hristos mai presus de fire văzându-L și din cercare tainele Harului cunoscând, către dragostea lui Dumnezeu acum noroadele călăuzește, pentru care pururea se și roagă, ca să se umple de cunoștința de Dumnezeu și Duhului părtașe să se facă. Pentru aceea, neamurile toate, ca unui dascăl, cu mulțumire să-i strigăm: Bucură-te, Părinte, podoaba Părinților.

SINAXAR**Sinaxarul zilei... și apoi acesta:**

Întru această zi, pomenirea Cuviosului și de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru, Siluan Athonitul, care s'a nevoit în Sfântul Munte, în Mănăstirea Rusească a Sfântului Mare Mucenic Panteleimon, și care cu pace s'a săvârșit întru Domnul, la 24 Septembrie, anul mântuirii 1938.

Stihuri

Pe Hristos, pre Care mai înainte în viață L-ai văzut, Siluane,

Pe Acela acuma Îl privești, dar nu ca prin oglindă.

Se veselește cu firea patria ta, Părinte,

Se bucură Athonul, care te-a hrănit întru Duhul.

Primească cerul pe marele Athonit.

Ăcest Siluan, cetățean al Ierusalimului ceresc, s'a ivit din părinți cucernici de pe pământul Rusiei, în satul numit Șovsk, ținând de Mitropolia Tambovului. S'a născut în 1866 de la nașterea după trup a Cuvântului lui Dumnezeu, și din tinerețe a fost chemat la pocăință de Însăși preacântata Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria. Ajungând cu vârsta la al 27-lea an, a părăsit grijile lumii, și întărindu-se la drum cu rugăciunile celui între sfinți Părintele Ioan din Kronștadt, a ajuns în Grecia, la vestitul Munte al Athonului, luând

asupra-și jugul cel monahicesc în Mănăstirea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon. Dăruindu-se din tot sufletul lui Dumnezeu, în puțină vreme nu numai a primit rugăciunea cea neîncetată în dar de la Preasfânta de Dumnezeu Născătoare, dar și de negrăite dumnezeiești arătări în slavă ale Domnului nostru Iisus Hristos s'a învrednicit, în cinstita biserică a Sfântului Proroc Ilie, care se află în moara zisei Mănăstiri. Stingându-se însă cel dintâi Har, și cuprins fiind cel precuvios de plâns mare, și de multe ori fiind părăsit de Dumnezeu și dat ispitirilor vrăjmași, vreme de 15 ani urmând pașilor lui Hristos, „cereri și rugăciuni către Cel ce putea să-l mântuiască pe dânsul din moarte, cu strigare tare și cu lacrimi aducând” (Evr. 5, 7), învățat de Dumnezeu fiind (vezi Ioan 6, 45), de Sus a auzit glasul Dătătorului de Lege: „Ține mintea ta în iad, și nu deznădăjdui,” pe care cuvânt păzind ca pe un nemincinos îndreptar, a alergat pe calea lui Antonie, lui Macarie, lui Sisoe, lui Pimen și a celorlalți preaslăviți Dascăli ai pustiei, a căroră măsură și ale căror dăruiri a atins, arătându-se învățător apostolicesc și prorocesc, viu fiind și după moarte. Lăsat-a și scrieri pline de Har și de Duhul Sfânt, pe care le-a făcut arătate ucenicul și învățacelul lui, Starețul Sofronie, întemeietorul și arhimandritul mănăstirii binecredincioșilor ortodocși din ostrovul Britaniei. Și ce nevoie este aici a mai spune cuvinte despre atotcuviosul Siluan? Căci mai înainte venind acel

Avva Sofronie, a scris viața și învățătura aceluia pe larg și cu de-amănuntul, la începutul cărților dumnezeieștilor și preadulcilor lui scrieri. Mutatu-s'a de la moarte la viață acest fericit Cuvios Siluan, împlinit în zile după Duhul, în luna lui Septembrie, ziua a 24-a, în anul 1938, împărășind Domnul nostru Iisus Hristos, Căruia i se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, miluiește și mântuiește pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul

Dătător de rouă cuptorul l-a «făcut îngerul cuvioșilor tineri; «iar pe Haldei arzându-i «porunca lui Dumnezeu, pe «chinuitorul l-a plecat a striga: «Binecuvântat ești, Dumnezeu «părinților noștri».

Maică Fecioară, să nu încetezi a ruga pe Domnul, ca să ne izbăvească pe noi din primejdii și din necazuri Stăpână, ca cu sârguință să cântăm: Binecuvântat este Preacurată, rodul pântecelui tău.

Maică Fecioară Stăpână, mai sfântă te-ai arătat decât toate puterile cerești, și decât heruvimii și serafimii, ca ceea ce ai născut pe Hristos, Stăpânul zidirii.

Și ai născut și ești Fecioară și după naștere ai rămas curată ca și mai înainte de naștere, Născătoare de Dumnezeu, nearzându-se pântecul tău. Pentru aceea cu credință, după Dumnezeu pe tine te mărim Preacurată.

Mă înfricoșează și mă tulbură valurile greșelilor mele; dar tu, Preasfântă, ceea ce ești bună, cere-mi milostivire în ceasul încercării, dăruindu-mi mântuire.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: Nu au slujit zidirii ...

Gustat-ai, Cuvioase, din bunătatea lui Dumnezeu cel Milostiv, Care a revărsat belșug de viață asupra vieții tale, pentru aceea ai strigat: Doamne al Părinților, Însuți m-ai cercetat.

Pildă de a lua lucrarea Duhului a fost viața ta celor ce se sârguiesc, de care cu dor apropiindu-ne, slăvim pe Dumnezeu, Cel ce un astfel de mare martor al iubirii Sale de oameni a arătat.

Negrăită este puterea pocăinței tale, Siluane minunate, căci te-ai silit, Părinte, să nu întristezi pe Iubitorul de oameni Dumnezeu, lucrând pacea

cunoștinței cugetului prin dragostea de Dumnezeu iubitoare.

A Născătoarei:

Iad este Stăpână și pieire, viața fără Cel Născut al tău, Viața cea adevărată; pentru aceea roagă-L să nu se depărteze de la inima mea, ci viața mea toată să o veselească în veci.

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: Cuptorul cel răcorit cu rouă...

Slobod se cunoaște sufletul făcând poruncile lui Dumnezeu și prin Har se întărește duhul, și de grijile lumești se leapădă, temelie de aramă punând zidului voii.

Tulburarea gândurilor se risipește când locuiește în suflet smerenia, și izvorăște mulțumirea, veghind asupra noastră Dumnezeu și iertare dând norodului celui ce de greșale se căiește.

Slavă...

Se tânguieste inima ce pătimește, și cu cât iubește pe Dumnezeu mai mult, dulceața Lui simțind, neîncetat spre înțelegere se avântă, ca degrab să nesocotească plăcerea patimilor.

Și acum... **A Născătoarei:**

Vnindu-te cu voia Fiului tău,

te-ai întărit, Preacurată, să rabzi sabia crucii și moartea; tot astfel, împreună-ajutător făcuse mie Dumnezeu, precum tuturor celor ce strigă Lui: Iată roaba Ta, sufletul meu.

Cântarea a 8-a:

Irmosul :

Din văpaie cuvioșilor «rouă ai izvorât și jertfa «dreptului cu apă o ai ars; că «toate le faci Hristoase cu «singură voirea Ta; pe Tine Te «prea înălțăm întru toți «vecii».

Tu ești scăparea noastră și mângâiere tuturor, Fecioară Preacurată. Că iată, Domnul tuturor, născându-Se din pântecul tău, te păzește Fecioară și după naștere. Pe care bine-L cuvântăm cu buze nevrednice și-L prea înălțăm întru toți vecii.

Pleacă-te, ceea ce ești gata fierbinte sprijinitoare a credincioșilor și scăparea mea și primește rugăciuni dureroase din inima mea, și mă scapă de împătımirea dobitocească și de relele deprinderi și plâns de bucurie dă, Fecioară, sufletului meu celui întunecat.

Când gândesc la relele cele făcute de mine și la judecata cea

groaznică, mă înfricoșez Fecioară și mă tem. Dar tu ca o iubitoare de oameni mai înainte de sfârșit fă-mi milostiv pe Judecătorul; că tu ești întemeierea tuturor celor căzuți, nădejdea și folositoarea celor deznădăjduiți.

Roagă, Curată, pe Fiul tău și Dumnezeu să ne fie nouă milostiv și lesne împăcat; și cu rugăciunile tale păzește-ne de toată nălucirea cea potrivnică și să se surpe degrab semeția vrăjmașilor; ca să te laudăm pe tine, cea cu har dăruită.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: Pe cuvioșii Tineri în cuptor ...

Nu este capăt al buneisăvârșiri, căci Dumnezeu cel nevăzut se urmează în ea; pentru aceea, Părinte Cuvioase, grăbindu-te spre El, cu frică alergai în vremea părăsirii Harului, cu care întrarmat ai fost. Ci mai vârtos pe Cel iubit căutai, prin osteneli de Dumnezeu iubitoare.

Munte de rugăciune roditoare s-a dat ție smerenia, înțelepte, și pogorârea minții în împărățiile iadului deznădejdiei, calea mântuitoare a Părinților, pe care cu credință pășind, de Dumnezeu purtătorule, la

măsurile Cuviosului Antonie ai ajuns.

Vrând Preabunul Stăpân să lucreze celor muritori cale ușoară spre El, a așezat mântuirea ca pe un dumnezeu pământesc, prin care la unirea cu Acesta suntem trași aproape, precum ne-a învățat prin scrieri Siluan, cel ce în dragoste de frați a viețuit.

A Născătoarei:

Hebuna înțelepciune voind Hristos a alunga, Preacurată, înțelepciunea Duhului a dat-o pescarilor, de care împărtășindu-se robul tău Siluan, s-a arătat lumii luminat ca soarele, părtași luminii făcând pe cei întunecați.

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: Văpaia răcorind pe sfinți ...

O, Harul Tău cel preamare, Multmilostive, Care ștergi păcatele de șaptezeci de ori câte șapte și Duhul dăruiești norodului Tău și dulceața iertării Tale, precum a zis Siluan.

Ăltă cunoaștere a lui Dumnezeu vine din credință și alta din cercare, de Acela apropiindu-ne, pe care oamenii cei muritori au dobândit-o prin Harul Duhului, și care numai

celor desăvârșiți le este moștenire.

Slavă...

Tânguire cântă inima Strămoșului Adam cugetând la măreția Domnului și pururea purtând pomenirea păcatelor și Harul cel veșnic al Edenului dorind.

Și acum... **A Născătoarei:**

Q, Fecioară, a lumii întregi mijlocitoare, păzește-mă fără de păcat, cu ale tale rugăciuni, că știm adâncul dragostei Tale și-al îndrăznelii spre dulcele tău Fiu.

Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preainălțându-L întru toți vecii.

Catavasi:

Cântarea a 9-a:

Irmosul :

Pe Dumnezeu a-L v e d e a nu «este cu putință oamenilor, spre «care nu cutează a căuta cetele «îngerești; iar prin tine «Preacurată, s-a ar ă t a t «oamenilor Cuvântul î n t r u - «p a t. Pe care mărindu-L cu «oștile cerești, pe tine te «fericim».

Să nu ne uiți pe noi robii tăi, maică Fecioară neispită de nuntă, cei ce năzuim la Biserica ta. Că tu singură ești nădejdea

creștinilor, întărirea tuturor celor ce aleargă la tine Curată; ascultă și împlinește rugăciunile n o a s t r e, Stăpână.

Bucură-te zidul cel nesurpat, bucură-te acoperământul lumii, bucură-te Biserică, bucură-te făclie, bucură-te scaun al lui Dumnezeu! Bucură-te bucuria și ajutorătoarea t u t u r o r ! Ceea ce ești de-a pururea armă de mântuire nebiruită, asupra vrăjmașilor celor nevăzuți.

Ăvându-te pe tine C u r a t ă , părtinitoare, acoperământ și nădejde, zid și scăpare, curățire și dezlegare de c e l e r e l e, ne mântuim de ispite și de primejdii, de boli și de patimi; pentru aceea neîncetat laudăm puterile tale.

Tu ești mărirea îngerilor, oglinda proorocilor, l a u d a patriarhilor și a apostolilor; tu podoaba mucenicilor lui Hristos, sfințenia pustnicilor și a dreptilor și înnoirea a toată lumea.

Primul canon al cuviosului.

Irmos: Tot neamul pământesc ...

La aminte la norodul tău, Preacuvioase al lui Dumnezeu, Siluane, și auzi plânsul lui Adam și înalță mâinile tale și-ți pleacă genunchii, și Duhul cel Sfânt

dăruiește cu ale tale rugăciuni, celor ce după El tânjesc și mijlocitor te au pe tine către Fiul și Tatăl.

Vnde sunt cetele Îngerilor sălășluiești acum și de departe vezi strălucirea tainelor lui Dumnezeu, pe care ca prin oglindă le priveai cât în lume ai viețuit, și rugăciunea ți-o unești cu smerenia tuturor Sfinților, tu, cel preadulce, de dragoste topindu-te.

Tânăr fiind, pe Părinții cei din vechime i-ai ajuns și prin viețuirea ta luminezi marginile lumii, și prin învățăturile cuvintelor tale înalți inimile către cele mai presus de lume; pentru aceea toți cinstim pomenirea ta.

A Născătoarei:

Ăuzi-mă pe mine, Împărăteasa Muntelui celui Sfânt și nu mă lepăda, că urâciunea pustiirii m-am făcut, eu, ticălosul; ci, îndrăznind vin către tine și fierbinte strig ție: Dă-mi și mie, Stăpână, ocrotirea Ta, precum odinioară lui Siluan ai dăruit!

Al doilea canon al Cuviosului.

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea ...

Ă cugeta slava lui Dumnezeu nu este cu putință oamenilor, și

tot așa a Sfinților Lui, nouă celor ce avem ochi trupești și cuget întunecat de patimi; și toată dăruirea Harului neîmpărtășită rămâne fără de curăție.

Tăria Harului dă-o robilor Tăi, Iisuse, cu rugăciunile celui ce s-a învrednicit de ea, mare mijlocitor înaintea scaunului Tău fiind, și lumii arătând că Tu ești pururea, Dumnezeu cel Iubitor de oameni.

Ee voi zice, Părinte, eu cel cu totul fără de rușine, văzând lucrarea vieții tale, smerenia prin care ai luat plinătatea Harului, făcându-te asemenea Celui ce S-a smerit, lui Iisus, de Care m-am înstrăinat?

Slavă...

Trupurile Sfinților Harul lui Dumnezeu izvorăsc celor ce pururea sporesc întru credință, căci întru aceasta este arătarea lămurită a dragostei desăvârșite, de care te-ai împărtășit și tu, Siluane, după cum și noi prin cercare am aflat.

Și acum... **A Născătoarei:**

Stinge-mi neostoita sete, Fecioară Curată, căci după Domnul cel Preadulce tânjesc, în Care răscumpărare din păcate aflu și Duhul mi se dă, precum încredințază Siluan cel preasfânt.

LUMINÂNDA**Glasul al-2-lea;****Podobie:** *Cu ucenicii să ne suim...*

De darurile Duhului umputate-ai, Părinte, Siluane de trei ori fericite; pentru aceea călăuzești mulțimile către Domnul cel Iubitor de oameni, prin cuvintele tale dulci, și pe toți cei aprinși de dorul dragostei, care pe Acesta cu sete, în Duhul Sfânt Îl caută; pentru aceea, toți învățăceii tăi te fericim.

Slavă..., **glasul al 3-lea:****Podobie:** *Lumina cea nestricată...*

Prin lumina Duhului ai cunoscut, Siluane, pe Stăpânul și în această lumină rămânând, soare te-ai arătat, luminând cu dumnezeiasca lumină a învățăturilor tale, moștenitorule al luminii lui Hristos.

Și acum... **A Născătoarei:**

Roadă gata culeasă dai, Maică Fecioară Doamnă, a Celui ce lumea cuprinde, pe Siluan, slujitorul Tău, slava cea mare a Athonului, și al întregii lumi rugător.

LĂ LĂȚE**Se pun stihirile pe 4,****Glasul al 8-lea,****Podobie:** *O, preaslăvită minune...*

Părinte de o cinste cu Părinții, Siluane minunate, învățătorule

al întregii lumi, Apostolilor părtaș al darului Duhului, cel de o cinste cu Mucenicii în dragostea Bisericii, slavă și laudă către al tău Părinte cel rânduit prin Duhul, neîncetat pomenește pe cei ce cinstesc preacinstită pomenirea ta.

Ăsemănatu-te-ai chipului celui dintâi, Siluane minunate, pe Iubitorul de oameni și multmilostivul prin Duhul cunoscând, Cuvioase; pentru aceea neîncetat te roagă ca toate neamurile să dobândească cunoașterea lui Dumnezeu Celui ce le-a plăsmuit, pe Care, Părinte, fă să Îl aflăm mai presus de fire, ca pe Cel ce este comoara cea statornică și dulceața sufletelor.

Plinirea Legii și a Harului este dragostea lui Dumnezeu, pe care primindu-o în inima ta, dumnezeu te-ai făcut cu așezarea, în toate zilele arzând, și jertfă aducând cu ardere de tot, nesfârșite rugăciuni și mulțime de lacrimi, pe care Domnul, ca pe niște miruri de scumpe primindu-le, ți-a dăruit cununa sfințeniei.

Știutor al știutorilor după dreptate pe tine te cunoaștem, cel ce ai aflat smerenia drept înțelepciune, veșmântul îndum-

nezeirii, Cuvioase, prin care în Duhul te-ai unit cu Domnul, în mijlocul mulțimii viețuind precum alții în pustie locuiau; pentru aceasta te proslăvim pe tine, Siluane, sărutând racla Moaștelor tale.

Slavă... **glasul al 5-lea:**

Mare este mila Ta, întreit-sfinte Doamne! Și cum vom vesti după vrednicie puterile Tale? Căci ne-ai plăsmuit din nou cu Duhul Tău cel Sfânt și pe cei ce s-au depărtat întru neastâmpăr de la cina părintească, iarăși înlăuntru îi aduci, îmbrăcându-i cu porfira Harurilor. Pentru aceea, martor nou având al darului Tău pe Siluan cel preavestit, minunându-ne, prin glasul lui Te rugăm: Dă noroadelor cunoașterea Ta cea mântuitoare, dă noroadelor dragostea Ta cea mai presus de cuvânt, ca pe aceasta aflând-o, cu un glas să Te slăvim cu toții în veci, pe Tine, Făcătorul nostru, Iubitorule de oameni, Cel ce ne-ai învrednicit a ne face după al Tău chip.

Și acum...

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și te mărim credincioșii după datorie, pe tine, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, ocrotitoarea cea

tare și scăparea sufletelor noastre.

Doxologia mare, troparele, ecteniile și Otpust.

LĂ LITURGHIE

La Fericiri punem 8 stihuri din Canonul sfântului: 4 din Cântarea a 3-a, primul canon și 4 din Cântarea a 6-a, al doilea canon.

Întru împărăția Ta când vei veni, pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pe 12

Fericți cei săraci cu duhul, că a acelora este împărăția cerurilor.

Fericți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Pe 10

Fericți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Pe 8

Fericți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Ăprins-a Hristos bună-cinstirea ta cea strămoșească, Părinte, către care se avântă voia firii, și unită fiind cu Harul,

arată strălucit lucrarea lui Dumnezeu.

Fericți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fără de folos socotind a fi vremea care trece fără pomenirea lui Dumnezeu, mâinile pe plug îndată ți-ai pus, Siluane de Dumnezeu înțelepțite, împungându-te de boldul cunoștinței cugetului.

Fericți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Căderile tinereții trepte ți s-au făcut către Dumnezeu pe Care odinioară L-ai întristat, Părinte, iar apoi în inima ta, prin pocăință păstrându-L, mare bucurie I-ai făcut.

Fericți cei prizoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

În gândul cel mândru nu este duh de rugăciune, strigă cu mare glas Siluan, ci Harul rugăciunii se dă celui smerit și celui ce face voia lui Dumnezeu.

Fericți veți fi când, din pricina Mea, vă vor ocări și vă vor prizoni și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Mângâietorul Sfinte, vas curat ai aflat pe Siluan de Dumnezeu cugetătorul, pe care cu Harul Tău l-ai umplut de mărturisire, gătindu-l a cugeta

și nebunește a înseta de dorul lui Hristos.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Din Har căzând se spăimântează sufletul meu și văduvit strigă: Nu mă lăsa orfan, Mângâietorul, că viața mea cu adevărat Tu ești și depărtarea de tine numai moarte este.

Slavă...

Plin este tot pământul de mila Ta, Stăpâne, întru Care toată făptura viază, și trasă fiind spre Tine, Ție urmează, și ca un prunc, prin Har hrănindu-se, către desăvârșire crește.

Și acum... **A Născătoarei:**

Marie Preacurată, norodului Tău spune cum pe Hristos L-ai iubit, și cum, rugându-te, ai suferit să te desparți de El, când L-ai văzut la Tatăl înălțându-Se.

TROPARELE,

Glasul al 3-lea:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: Al Dumnezeieștii credințe...

Propovăduitor prea duios al iubirii lui Hristos ai fost dat lumii întregi, de trei ori fericite, între cuvântătorii de Dumnezeu, căci pe Cel smerit și blând ai văzut și inima Aceluia ai cunoscut-o; pentru aceasta, prin graiurile tale toți luminându-ne,

Sfinte Siluane, de Dumnezeu insuflata, proslăvim pe Duhul Care pe tine te-a proslăvit.

ALT TROPAR

Glasul al 5-lea:

Podobie: *Pe Cuvântul...*

Împodobit-ai, Părinte, Muntele Athonului, mai presus de fire viețuind și dumnezeiasca lucrare a Duhului ai arătat nouă; pentru aceasta, cu cuviință cinstind pomenirea ta, Sfinte Siluane, din inimă slăvim pe Cel ce pe tine te-a dat Bisericii mare propovăduitor al lui Hristos.

CONDACUL, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătat-te-ai astăzi...

Precum mult ai iubit, și mult ai aflat Harul cel dumnezeiesc al Duhului, Siluane, de la Hristos; pentru aceasta neamurile strigă ție: Bucură-te Părinte, podoaba Părinților.

ALT CONDAC, glasul al 8-lea:

Facerea lui Pavel Ieromonahul

Podobie: Când s'au pogorât...

Pe pământ fiind, ai slujit lui Hristos, pe urmele Aceluia umblând; acum, în ceruri, privești pe Cel pe Care L-ai dorit, împreună cu Dânsul petrecând, precum a și făgăduit. Pentru aceasta, Părinte Siluane,

mă învață calea pe care o ai urmat.

ĂPOSTOLUL ȘI EVANGHELIA,

(vezi la 5 Decembrie.)

CHINONICUL

Întru pomenire veșnică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

MĂRIMURILE:

Pe al Rusiei vlăstar minunat, și a Muntelui Athonului bineprimită și cuvântătoare jertfă, pe a Duhului Sfânt cea de Dumnezeu purtătoare gură, pe Siluan cel mare cu cântări să-l cinstim.

Dănțuiește și saltă, Mănăstire a Marelui Mucenic, că minunat din pântecel tău ai dat Bisericii, dascăl și cunoscător al tainelor, pe dumnezeescul Siluan, propovăduitorul Harului.

Harul Duhului Sfânt cu îmbelșugare dăruiește mie, Părinte, cutezătorului tău cântăreț, căci râvna și puterile adesea mi se împuținează; pentru aceea, iartă mie, câte am greșit ție.

